

August kan ikke sove. Han ligger bare i sin seng og venter på at falde i søvn. Du kan måske ikke se ham, men det er, fordi han har slukket lyset. Det hjælper nu ikke noget. Han er lysvågen, selvom det er blevet sent. Hvis du kigger godt efter, kan du måske se lys gennem Augusts vindue. Det kommerovre fra Tobias. Han bor i huset på den anden side af vejen. August var hjemme hos Tobias i dag og lege. Det gør de tit, de to, leger sammen, og det plejer at være sjovt. Det var det også i dag. I hvert fald det meste af tiden. Lige indtil August prøvede Tobias' nye legetøjsbil. Den med døre, som man kan åbne ...

Åh, August får ondt i maven. Eller måske er det mere i brystet. Det føles, som om der er noget, der trykker på ham. Noget tungt. August var helt vild med Tobias' legetøjsbil. Så vild, at da han skulle hjem og spise, kunne han ikke lade være med at ... Åh nej, nu trykker det igen. Som om der sidder nogen oven på ham. Det er ikke til at holde ud.

Måske hjælper det at drikke et glas vand. August rækker ud efter sengelampen, trykker på knappen, og i samme øjeblik der bliver lyst på værelset, får August sit livs største forskrækkelse. Oven på hans brystkasse sidder der et afskyeligt væsen og stirrer på ham med sine store, ækle øjne.

August ligger helt stille. Han kan slet ikke røre sig, så rædselsslagen er han. Han har helt glemt, at han var tørstig.

August tager mod til sig.

– Hv ... Hvem ... Hvem er du? stammer han.

Væsnet stirrer stadig på ham.

– Jeg er Grublen, siger Grublen med en stemme, der lyder, som når visne blade rasler i vinden.

– Grublen? siger August. Grublen nikker langsomt og sender ham det grimme smil, August nogensinde har set.

– Sådan en har jeg aldrig set før, siger August.

– Jeg besøger ellers mange mennesker, hvisler Grublen.

– Hvad laver du oven på mig? siger August og er næsten ved at komme til at græde.

– Her sidder jeg godt, siger Grublen og rykker lidt på måsen, så den sidder endnu bedre. Det kan godt være, at Grublen sidder godt, men August synes ikke, det er rart. Tværtimod. Han får øje på lyset fra Tobias' vindue.

Hvis bare Tobias var her og kunne hjælpe, tænker han, og med det samme er det, som om Grublen vokser en lille smule. Og tungere bliver den også.

– Åh, puster August. Skal du sidde der hele natten?

Grublen nikker.

– Lige så længe jeg kan, faktisk, siger den.

– Hvorfor? siger August.

– Du har selv inviteret mig, siger Grublen og blinker med de hæslige øjne. August forstår det ikke. Det kunne han da aldrig finde på.

– Jeg kan ikke sove, hvisker August.

– Det må du selv om, siger Grublen.

